ECLI:LV:AT:2024:0509.A420221523.10.L
Lieta Nr. A420221523, SKA-565/2024
Administratīvo lietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS
Rīgā 2024.gada 9.maijā

[1] Rīgas valstspilsētas pašvaldības policija iesniedza kasācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2024.gada 6.marta spriedumu, ar kuru apmierināts pieteicējas /pers. C/ pieteikums un uzlikts par pienākumu Rīgas valstspilsētas pašvaldības policijai izsniegt pieteicējas pieprasītos administratīvā pārkāpuma lietas materiālus.

Tiesa spriedumā atzina, ka pieteicējas interese iegūt informāciju no Rīgas valstspilsētas pašvaldības policijas administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem ir pamatota ar leģitīmu mērķi – savu interešu aizstāvību citā administratīvā pārkāpuma lietā, kurā pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības. Tiesa atzina, ka šāda pieteicējas interese prevalē pār nepieciešamību saglabāt pieprasīto informāciju iestādes rīcībā. Līdz ar to nav pamata neļaut pieteicējai iepazīties ar administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem un iegūt to kopijas, ievērojot Informācijas atklātības likuma nosacījumus, nepieciešamības gadījumā aizklājot personas datus un citu aizsargātu informācija.

[2] Izvērtējot kasācijas sūdzībā minētos argumentus, senatoru kolēģijai nerodas šaubas par pārsūdzētā sprieduma tiesiskumu. Lietā nav arī risināmi tādi tiesību jautājumi, kuru dēļ kasācijas tiesvedībai būtu nozīme judikatūras veidošanā.

[3] Kasatore argumentē, ka tiesa konkrētajā lietā nepamatoti piemēroja Informācijas atklātības likuma normas, jo bija jāpiemēro Administratīvās atbildības likuma normas, kas ir speciālās tiesību normas un nosaka to personu loku, kurām ir tiesības iepazīties ar administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem un saņemt to kopijas.

Kasatore norāda, ka Administratīvās atbildības likuma 41., 44., 45. un 191.pantā ir noteiktas konkrētas procesa dalībnieku tiesības attiecībā uz pieeju lietas materiāliem. No tā secināms, ka tikai atsevišķām personām Administratīvās atbildības likuma ietvaros tiek piešķirtas tiesības iepazīties ar administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem, izdarīt no tiem izrakstus, norakstus un izgatavot kopijas. Pieteicējai konkrētajā administratīvā pārkāpuma lietā, no kuras pieteicēja lūdz izsniegt materiālus, nav piešķirts pie atbildības saucamās vai cietušās personas statuss, līdz ar to pieteicējai nav tiesību iepazīties ar administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem.

Senatoru kolēģija kasatores argumentu atzīst par nepamatotu.

Visi Administratīvās atbildības likuma panti, uz kuriem atsaukusies kasatore, ir vērsti uz administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieku tiesību nodrošināšanu, nevis regulē jautājumu par informācijas pieejamību citām personām un sabiedrībai. Gadījumos, kad sabiedrības loceklis vēršas iestādē nolūkā iegūt informāciju, ir piemērojams Informācijas atklātības likums.

Senāts ir atzinis, ka ir iespējamas situācijas, kad cita likuma speciālā tiesību norma noteic īpašu regulējumu informācijas pieejamībai (*Senāta 2017.gada 21.decembra sprieduma lietā Nr. SKA-453/2017, ECLI:LV:AT:2017:1221.A420346515.2.S, 7.punkts*). Taču Administratīvās atbildības likumā nav nekādu norāžu par to, ka tā mērķis būtu regulēt arī citu personu pieeju informācijai, nevis tikai personu, kuras piedalās administratīvo pārkāpumu lietu lietvedībā, tiesības. Līdz ar to nav pamata atzīt Administratīvās atbildības likuma normas par speciālām tiesību normām iepretim Informācijas atklātības likuma normām jautājumā par citu personu tiesībām uz informāciju (sal. *Senāta 2020.gada 29.oktobra sprieduma lietā Nr. SKA-405/2020, ECLI:LV:AT:2020:1029.A420173218.6.S, 8.punkts*).

Senāts arī iepriekš atzinis: ja resoriskā pārbaude noslēgsies ar lēmumu neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību, kā tas ir arī izskatāmajā gadījumā, vai kriminālprocesu, privātpersonas, ar kuru saistībā ir veikta pārbaude, tiesības saņemt informāciju no resoriskās pārbaudes materiāliem būs vērtējamas caur Informācijas atklātības likuma prizmu (sk. *Senāta 2018.gada 31.janvāra lēmuma lietā Nr. SKA-804/2018, ECLI:LV:AT:2018:0131.A420334816.3.L, 9.punktu un Senāta 2013.gada 26.aprīļa lēmumu lietā Nr. SKA-327/2013, A420678011*).

Tāpēc senatoru kolēģija atzīst, ka tiesa konkrētajā gadījumā pareizi secinājusi, ka pieteicējas iesniegums bija izskatāms Informācijas atklātības likuma kārtībā.

[4] Ievērojot minēto, ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 338.panta otro daļu un 338.[1]panta otrās daļas 2.punktu, senatoru kolēģija

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar Rīgas valstspilsētas pašvaldības policijas kasācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2024.gada 6.marta spriedumu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Senatore R. Vīduša | Senators E. Darapoļskis | Senatore A. Kovaļevska